

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v stolnem
farovžu.

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

 P. n. naročnike in deležnike tisk. društva, ki še naročnino ali deležnino za tekoče leto dolžujejo, prosimo, naj nam blagovoljno dotični znesek kakor hitro je mogoče, pošljejo.

Opravištvu.

Še enkrat o prenatrdbi srenjskega reda.

Dobro vredjene srenje so najkrepkejša podloga redu in sreči v deželi in v državi. Slabo vredjene srenje so pa kakor razdrti jéz, ki vode več držati ne more; če ni reda in pravega strahu v srenji, se razlije kakor povodinj razbrzdanost in javna nevarnost povsod. Taka je žalibog kakih 20 let sem, odkar so namreč liberalni gospodje, ki kmetske razmere vse premalo poznajo, srenjam postave dajati začeli. Če je pa kedaj resnica bila, da teorije ljudstva osrečiti ne morejo, se je to posebno pri nesrečnih, teoretiških poskušnjah dosedanjih srenjskih redov prav debelo pokazalo. Srenje niso velikim poslom kos, ktere so jim naložili; vsa uprava je neukretna, pretrda, predraga; nasproti pa javna nevarnost tako narašča, da je groza — to zdaj vsi pametni, praktični ljudje spoznajo, v tem splošnem spoznanju se pa izreka obsodba sedanje srenjske postave in živa potreba modre prenatrdbe!

V veselje in tolažbo slovenskim srenjam danas povemo, da bode boljše, in da se imajo za to edino le zahvaliti prebrisani glavi in blagemu srcu našega poslanca, gospoda Hermana, ki je tako dolgo v besedi in po svojih tehtnih spisih delal, da je stvar na ono pot napeljal, po ktereji pridemo počasi k pravemu redu v srenjskih zadevah. Kakor namreč iz zanesljivega vira čujemo, je odbor prenatrdbe srenjskega reda po Hermanovih mislih rešil ter hoče majhen dostavek (novelo) k srenjski postavi in pa resolucijo v Hermanovem smislu dež. zboru predložiti.

Veliko je k temu srečnemu vspehu pripomogel Hermanov spis v „Gr. Volksbl.“ od 20. sept.

Gledé na veliko važnost te stvari posnamemo ob kratkem omenjeni spis, ki je bil odgovor nekemu graškemu gospodu, ki je v „Tagesp.“ posnel predloge deželnega odbora zastran prenatrdbe srenjskega reda ter vnovič pokazal, da liberalni gospodje pravega v tej reči pogoditi ne morejo, ker kmetskih razmer in potreb ne poznajo. Nemški „huber“ spozna sicer, da je v srenjah, posebno kar zadeva krajno policijo in zadeve ubožih, vse razdevano, ne vidi pa temu pravih uzrokov, ko pravi, da tudi pred sedanjo srenjsko postavo od l. 1864 ni veliko boljše bilo, da so napake le v kmetskih, ne pa v mestnih in tržanskih srenjah, da torej postava od 2. maja 1864 teh napak ne more kriva biti.

Uzrok, da kmetske srenje svoje dolžnosti tako slabo izvršujejo, je po „huberjevih“ mislih od ene strani ta, da postava od srenjskih organov preveč tirja, ako hoče, da bi naj tisoče postav, predpisov in naredeb poznali. In ko bi jih tudi poznali in umeli, jim menjka časa in pripomočkov, vse to izpeljati. Iz druge strani vidi naš „huber“ uzrok maozih napak v tem, da tiči v kmetem stanu bolj kakor v katerem koli drugem mrzkost (Unlust), česar opraviiti. — Kakošno nasprotje je to! Od ene strani pripoznava, da srenje svojim poslom niso kos, od druge strau jim pa očita, da so — vnemarne! Ni se toraj čuditi, da so tudi od njega nasvetovani pripomočki prav ričet! Od ene strani hoče, da se kmetskim srenjam kazenska pravica, izvrševanje poselskega reda (Dienstbotenordnung) in pravica stavbinih dovolitev vzame in okr. zastopom da; od druge strani pa zahteva, da se političnim oblastnijam pravica odstopi, vnemarne srenje siliti k izvrševanju njih dolžnosti. Sicer pa že tudi „huber“ spozna, da bi „glavne srenje“ za nič bile, da tudi posilno zloženje srenj policije ne bi na trdnjše noge spravilo. —

Čujte, kako da je zmedeni glavi g. Herman posvetil. Če je od nekaj že tako — piše H. —,